

KONINKRIJK BELGIË

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES 33.788/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

Avis 33.788/3

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 8 juli 2002 door de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 21 januari 2003, 4 februari 2003 en 13 mei 2003, op laatstvermelde datum het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, troisième chambre, saisi par la Ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, le 8 juillet 2002, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 25 septembre 1974 concernant l'ouverture, le transfert et la fusion d'officines pharmaceutiques ouvertes au public", après avoir examiné l'affaire en ses séances des 21 janvier 2003, 4 février 2003 et 13 mai 2003, a donné, à cette dernière date, l'avis suivant :

1. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de ontstentenis van de controle die het Parlement krachtens de Grondwet moet kunnen uitoefenen, tot gevolg heeft dat de regering niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken bevat o.m. bepalingen in verband met de procedure van onderzoek van aanvragen tot vergunning (hoofdstuk III).

Bij koninklijk besluit van 8 december 1999 zijn die bepalingen op een aantal punten gewijzigd, o.m. om van de volledigheid van de aanvraag een ontvankelijkheidsvereiste te maken. Voor de hangende aanvragen is in een overgangsmaatregel voorzien, die het voor de minister of de vestigingscommissies mogelijk moet maken om de aanvrager te vragen binnen een termijn van negentig dagen zijn dossier te vervolledigen.

3. Het voor advies voorgelegde ontwerp beoogt een verdere wijziging van de bepalingen van het koninklijk besluit i.v.m. het onderzoek van de aanvragen.

Voortaan zou uitdrukkelijk bepaald worden dat de vestigingscommissies zich moeten beperken tot het geven van een negatief advies, louter op grond van de onontvankelijkheid van de aanvraag, als blijkt dat het dossier van de aanvrager niet alle vereiste stukken bevat (ontworpen artikel 12, tweede lid; artikel 2, 1°, van het ontwerp).

.../...

Bovendien zouden de vestigingscommissies een negatief advies moeten geven, als een aanvrager zich niet houdt aan de termijn die door de vestigingscommissie bij wege van uitstel voor de behandeling van de zaak is verleend (ontworpen artikel 12, vijfde lid; artikel 2, 2°, van het ontwerp).

Ten slotte voorziet het ontwerp in een overgangsmaatregel voor de hangende aanvragen. Het ontwerp beoogt uitdrukkelijk te bepalen dat, als de dossiers niet tijdig zijn vervolledigd, op verzoek van de minister of van een vestigingscommissie, de aanvraag onontvankelijk is (ontworpen artikel 5; artikel 1 van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

4. Artikel 1 van het ontwerp voert een overgangsregeling in, die (enkel) van toepassing is op de aanvragen die voor de inwerkingtreding van het ontworpen besluit zijn ingediend. Overeenkomstig de regels van de wetgevingstechniek dient die overgangsregeling verplaatst te worden na de "permanente" regelingen, vervat in artikel 2 van het ontwerp.

5. Zoals het ontworpen artikel 5 is geredigeerd, moeten alle nodige stukken worden ingediend binnen de termijn vastgelegd "in dit besluit", d.w.z. in het koninklijk besluit van 25 september 1974. Uit de toelichting van de gemachtigde ambtenaren is evenwel gebleken dat het de bedoeling is dat verwezen zou worden naar de termijn bedoeld in artikel 17 van het koninklijk besluit van 8 december 1999. In wezen is het ontworpen artikel 5 immers bedoeld om de overgangsregeling vervat in het voornoemde artikel 17 aan te vullen met een bepaling die uitdrukkelijk voorziet in een sanctie van onontvankelijkheid van de aanvraag, als de aanvrager verzuimt om zijn dossier binnen de termijn te vervolledigen.

Voorzover aan de aanvrager de gelegenheid geboden wordt om zijn dossier alsnog te vervolledigen, bestaat er geen bezwaar tegen het invoeren, in de loop van de procedure, van een sanctie op de onvolledigheid van het dossier. Aangezien er echter van uitgegaan wordt dat een onvolledige aanvraag tot nu toe niet onontvankelijk verklaard kon worden, is het beter te spreken van de sanctie van het "verval" dan die van de "onontvankelijkheid".

Rekening houdend met het voorgaande, suggereert de Raad van State om artikel 17 van het koninklijk besluit van 8 december 1999 op te heffen ⁽¹⁾, en in de plaats daarvan in het thans ontworpen besluit de volgende overgangsbepaling op te nemen :

"Art. ... Voor wat betreft de aanvragen die werden ingediend vóór de inwerkingtreding van dit besluit ⁽²⁾, kunnen de minister tot wiens bevoegdheid de volksgezondheid behoort, of de vestigingscommissies, naargelang het geval, de aanvrager verzoeken de in artikel 4, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken vermelde stukken voor te leggen, voorzover deze stukken nog niet werden neergelegd. Het verzoek wordt bij aangetekend schrijven, met ontvangstbewijs, tot de aanvrager gericht.

De aanvrager dient de gevraagde stukken samen met een inventaris in. De indiening vindt plaats bij aangetekend schrijven, binnen een termijn van negentig dagen, te rekenen van de ontvangst van het verzoek daartoe.

Bij gebreke van indiening van de gevraagde stukken binnen de termijn, is de aanvraag vervallen. De vestigingscommissie brengt een negatief advies uit en de minister verwierpt de aanvraag, de ene en de andere op grond van het verval van de aanvraag."

⁽¹⁾ In de aanhef zal dienvolgens een lid ingevoegd moeten worden, waarin verwezen wordt naar artikel 17 van het koninklijk besluit van 8 december 1999.

⁽²⁾ Bedoeld wordt het thans ontworpen besluit.

Artikel 2

6. Uit de gedachtewisseling met de gemachtigde ambtenaren is gebleken dat met het ontworpen artikel 12, tweede lid, beoogd wordt de vestigingscommissies ertoe te dwingen een negatief advies te geven, als de aanvraag niet volledig is.

Gelet op dat oogmerk, is het beter om de ontworpen bepaling te verwerken in artikel 9 van het koninklijk besluit van 25 september 1974. Het is immers in die bepaling dat sprake is van het onderzoek, door de vestigingscommissie, van de volledigheid van het dossier. Artikel 12 betreft daarentegen het onderzoek ten gronde van het dossier.

Overigens verdient het aanbeveling om in artikel 9 melding te maken van alle vereisten voor de ontvankelijkheid van het dossier. In het licht van artikel 4, § 2bis, derde lid, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 zou dus ook melding gemaakt kunnen worden van het vereiste dat het aanvraagformulier deugdelijk ingevuld moet zijn en van het vereiste dat het bewijs van betaling van de retributie bij de aanvraag gevoegd moet zijn.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat het onontvankelijk verklaren van een aanvraag, zonder dat de aanvrager de gelegenheid heeft gehad zijn standpunt naar voor te brengen, slechts verenigbaar geacht kan worden met de hoorplicht, indien de onontvankelijkheid kan worden afgeleid uit feiten die voor directe vaststelling vatbaar zijn. Indien de ontvankelijkheid van de aanvraag voor discussie vatbaar is, zou de zaak best op een zitting behandeld worden ⁽³⁾.

Gelet op het voorgaande, suggereert de Raad van State om artikel 9, eerste lid, te vervangen door de volgende bepalingen ⁽⁴⁾ :

"Bij de ontvangst van het dossier gaat de vestigingscommissie na of de aanvraag ontvankelijk is.

⁽³⁾ Niets belet dat de vestigingscommissie de debatten dan eventueel beperkt tot de kwestie van de ontvankelijkheid.

⁽⁴⁾ Indien deze suggestie gevolgd wordt, zal in de aanhef mede naar artikel 9 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 verwezen moeten worden.

Indien de vestigingscommissie van oordeel is, op grond van een onderzoek van de stukken van het dossier, dat het aanvraagformulier niet deugdelijk ingevuld is, dat bij de aanvraag niet alle stukken zijn gevoegd, bedoeld in artikel 4, § 1, tweede lid, of dat het bewijs van betaling van de retributie niet bij de aanvraag is gevoegd, brengt zij een negatief advies uit, op grond van de onontvankelijkheid van de aanvraag.

Indien de vestigingscommissie van oordeel is dat geen advies gegeven kan worden als bedoeld in het tweede lid, stelt zij, zonder zich uit te spreken over de ontvankelijkheid, de dag vast waarop de aanvraag op een zitting zal worden behandeld. Het secretariaat brengt die datum ter kennis van de aanvrager, ten laatste vijftien dagen vóór de dag van de zitting."

7. Het ontworpen artikel 12, vijfde lid, beoogt de invoering van de sanctie van onontvankelijkheid van de aanvraag, indien de aanvrager de termijnen niet naleeft die de vestigingscommissie voor het uitstel van de behandeling van de zaak heeft gesteld.

Uit de gedachtewisseling met de gemachtigde ambtenaren is gebleken dat het de bedoeling is dat, als de vestigingscommissie de zaak uitstelt om de aanvrager de kans te geven bijkomende stukken in te dienen, de aanvrager die stukken dan binnen de vastgestelde termijn ook effectief moet indienen, op straffe van onontvankelijkheid van zijn aanvraag.

Gelet op de regeling die ingevoerd zou worden in artikel 9 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 (opmerking 6), moet ervan uitgegaan worden dat de stukken waarvan sprake op de zitting van de vestigingscommissie, d.i. in de fase van het onderzoek van de gegrondheid van de aanvraag, geen stukken zijn die vereist zijn voor de ontvankelijkheid van de aanvraag. Het gaat integendeel om niet-essentiële stukken, waarvan de aanvrager of de vestigingscommissie de neerlegging niettemin wenselijk acht.

Het toepassen van de sanctie van onontvankelijkheid van de aanvraag (of beter : de sanctie van het verval van de aanvraag, zie opmerking 5), is in die omstandigheden niet evenredig met het verzuim van de aanvrager. Een redelijke

.../...

sanctie zou erin bestaan dat de vestigingscommissie verplicht is om advies te geven op grond van de stukken die zich op dat ogenblik in het dossier bevinden. Het spreekt vanzelf dat, als die stukken niet volstaan om aan te tonen dat de aanvrager voldoet aan de vereisten om een vergunning te kunnen krijgen, het advies alleen maar negatief kan zijn.

De Raad van State suggereert dan ook om het ontworpen artikel 12, vijfde lid, te redigeren als volgt ⁽⁵⁾ :

"Indien de vestigingscommissie het uitstel bedoeld in het derde of het vierde lid heeft verleend om de aanvrager in de gelegenheid te stellen nieuwe stukken aan het dossier toe te voegen, geldt de door haar bepaalde termijn als een termijn van verval. Stukken die na het verstrijken van de termijn worden ingediend, worden uit het beraad gehouden. De vestigingscommissie geeft in elk geval advies, op grond van de stukken waarop zij acht mag slaan."

Slotopmerking

8. Volgens artikel 4, § 2bis, derde lid, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 is de aanvraag slechts ontvankelijk indien ze deugdelijk is ingevuld, en indien het bewijs van betaling van de retributie bij de aanvraag gevoegd is.

Om betwistingen te vermijden, zou best bepaald worden dat ook het vereiste om de stukken bedoeld in artikel 4, § 1, tweede lid, bij de aanvraag te voegen, op straffe van onontvankelijkheid van de aanvraag is voorgeschreven.

Bovendien zou de bepaling van artikel 4, § 2bis, derde lid, best omgevormd worden tot een afzonderlijke paragraaf.

⁽⁵⁾ In de inleidende zin van de wijzigende bepaling van het ontworpen besluit zal vermeld moeten worden dat artikel 12 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 is gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 april 1997.

De Raad van State suggereert dan ook :

- om te voorzien in de opheffing van artikel 4, § 2*bis*, derde lid;
- om te voorzien in de invoeging in artikel 4 van een paragraaf 2*ter*, luidend als volgt :

"§ 2*ter*. De aanvraag is slechts ontvankelijk, indien het aanvraagformulier bedoeld in § 1, eerste lid, behoorlijk is ingevuld, indien de stukken bedoeld in § 1, tweede lid, bij de aanvraag gevoegd zijn, en indien het bewijs van betaling van de retributie bedoeld in § 2*bis* ⁽⁶⁾ bij de aanvraag gevoegd is." ⁽⁷⁾

Indien deze suggestie gevolgd wordt, kunnen in de voorgestelde tekst voor artikel 9, tweede lid (opmerking 6), de woorden "dat het aanvraagformulier niet deugdelijk ingevuld is, dat bij de aanvraag niet alle stukken zijn gevoegd, bedoeld in artikel 4, § 1, tweede lid, of dat het bewijs van betaling van de retributie niet bij de aanvraag is gevoegd" vervangen worden door "dat de aanvraag niet voldoet aan de vereisten bedoeld in artikel 4, § 2*ter*".

⁽⁶⁾ Er wordt niet verwezen naar de retributie bedoeld in paragraaf 2. Een ontvankelijkheidsvereiste kan immers niet retroactief opgelegd worden.

⁽⁷⁾ Indien deze suggestie gevolgd wordt, zal in de aanhef mede naar artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 verwezen moeten worden.

1. Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'Etat attire l'attention du gouvernement sur le fait que l'absence du contrôle qu'il appartient au Parlement d'exercer en vertu de la Constitution, a pour conséquence que le gouvernement ne dispose pas de la plénitude de ses compétences. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien des compétences ainsi limitées, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

PORTEE DU PROJET

2. L'arrêté royal du 25 septembre 1974 concernant l'ouverture, le transfert et la fusion d'officines pharmaceutiques ouvertes au public comporte notamment des dispositions relatives à la procédure d'examen des demandes d'autorisation (chapitre III).

L'arrêté royal du 8 décembre 1999 a modifié ces dispositions sur certains points, notamment en vue d'ériger le caractère complet de la demande en condition de recevabilité. Les demandes en cours font l'objet d'une mesure transitoire devant permettre au ministre ou aux commissions d'implantation d'inviter le demandeur à compléter son dossier dans un délai de nonante jours.

3. Le projet soumis pour avis entend modifier une nouvelle fois les dispositions de l'arrêté royal en ce qui concerne l'examen des demandes.

Il serait dorénavant expressément énoncé que les commissions d'implantation doivent se limiter à donner un avis négatif, uniquement en raison de l'irrecevabilité de la demande, s'il apparaît que le dossier du demandeur ne comporte pas tous les documents requis (article 12, alinéa 2, en projet; article 2, 1°, du projet).

En outre, les commissions d'implantation devraient donner un avis négatif si un demandeur ne s'en tient pas aux délais accordés par la commission d'implantation par voie de report de l'examen de l'affaire (article 12, alinéa 5, en projet; article 2, 2°, du projet).

Enfin, le projet prévoit une mesure transitoire pour les demandes en cours. Il entend disposer expressément que, si les dossiers n'ont pas été complétés dans les délais, à la demande du ministre ou d'une commission d'implantation, la demande est irrecevable (article 5 en projet; article 1er du projet).

EXAMEN DU TEXTE

Article 1er

4. L'article 1er du projet instaure un régime transitoire (uniquement) applicable aux demandes qui ont été introduites avant l'entrée en vigueur de l'arrêté en projet. Conformément aux règles de légistique, ce régime transitoire doit figurer après le régime "permanent" inscrit à l'article 2 du projet.

5. Tel que l'article 5 en projet est rédigé, tous les documents nécessaires doivent être introduits dans les délais déterminés "au présent arrêté", c'est-à-dire dans l'arrêté royal du 25 septembre 1974. Il est toutefois apparu des explications des fonctionnaires délégués que l'intention serait de faire référence aux délais visés à l'article 17 de l'arrêté royal du 8 décembre 1999. En effet, l'article 5 en projet est essentiellement conçu pour compléter le régime transitoire de l'article 17 susvisé par une disposition prévoyant expressément de sanctionner d'irrecevabilité la demande lorsque le demandeur néglige de compléter son dossier dans les délais.

Dans la mesure où le demandeur a eu l'occasion d'encore compléter son dossier, il n'existe pas d'objection à instaurer, au cours de la procédure, une sanction lorsque le dossier est incomplet. Etant donné toutefois que l'on considère qu'une demande incomplète ne pouvait jusqu'à présent être déclarée irrecevable, il vaut mieux faire état de la sanction de la "caducité" que de celle de "l'irrecevabilité".

Compte tenu de ce qui précède, le Conseil d'Etat suggère d'abroger l'article 17 de l'arrêté royal du 8 décembre 1999 ⁽¹⁾ et, en lieu et place, d'inscrire dans l'arrêté actuellement en projet la disposition transitoire suivante :

"Art. ... En ce qui concerne les demandes introduites avant l'entrée en vigueur du présent arrêté ⁽²⁾, le ministre qui a la santé publique dans ses attributions ou les commissions d'implantation, selon le cas, peuvent inviter les demandeurs de produire les documents visés à l'article 4, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté royal du 25 septembre 1974 concernant l'ouverture, le transfert et la fusion d'officines pharmaceutiques ouvertes au public, dans la mesure où ces documents n'auraient pas encore été déposés. L'invitation est adressée au demandeur par lettre recommandée avec accusé de réception.

Le demandeur introduit les documents requis accompagnés d'un inventaire. La transmission se fait par lettre recommandée dans un délai de nonante jours à compter de la réception de l'invitation en ce sens.

A défaut de dépôt des documents requis dans les délais, la demande devient caduque. La commission d'implantation rend un avis négatif et le ministre rejette la demande, en raison chaque fois de la caducité de la demande."

Article 2

6. Il est apparu d'un échange de vues intervenu avec les fonctionnaires délégués que l'article 12, alinéa 2, en projet, entend contraindre les commissions d'implantation à rendre un avis négatif lorsque la demande n'est pas complète.

Vu cet objectif, il vaut mieux intégrer la disposition en projet dans l'article 9 de l'arrêté royal du 25 septembre 1974. En effet, c'est cette disposition qui traite de l'examen, par la commission d'implantation, du caractère complet du dossier. L'article 12 concerne, lui, l'examen du dossier sur le fond.

⁽¹⁾ Il conviendra par conséquent d'insérer dans le préambule un alinéa faisant référence à l'article 17 de l'arrêté royal du 8 décembre 1999.

⁽²⁾ A savoir l'arrêté actuellement en projet.

Il est recommandé, au demeurant, de faire état à l'article 9 de toutes les conditions de recevabilité du dossier. A la lumière de l'article 4, § 2*bis*, alinéa 3, de l'arrêté royal du 25 septembre 1974, il pourrait donc être également fait mention de la condition prescrivant que le formulaire de demande doit être valablement rempli et de la condition selon laquelle la preuve du paiement de la rétribution doit être jointe à la demande.

Enfin, il convient de relever que déclarer une demande irrecevable sans que le demandeur ait eu l'occasion de faire valoir ses arguments, n'est compatible avec l'obligation d'entendre l'intéressé que si l'irrecevabilité peut être déduite de faits susceptibles d'être constatés directement. Si la recevabilité de la demande peut être discutée, il vaudrait mieux traiter l'affaire lors d'une séance ⁽³⁾.

Vu ce qui précède, le Conseil d'Etat suggère de remplacer l'article 9, alinéa 1er, par les dispositions suivantes ⁽⁴⁾ :

"Dès réception du dossier, la commission d'implantation vérifie si la demande est recevable.

Si la commission d'implantation estime, sur la base de l'examen des pièces du dossier, que le formulaire de demande n'a pas été valablement rempli, que tous les documents visés à l'article 4, § 1er, alinéa 2, n'ont pas été joints à la demande ou que celle-ci n'est pas accompagnée de la preuve du paiement de la rétribution, elle émet un avis négatif basé sur l'irrecevabilité de la demande.

Si la commission d'implantation estime qu'il n'y a pas lieu d'émettre l'avis visé à l'alinéa 2, elle fixe la date à laquelle l'affaire sera instruite en séance, sans se prononcer sur la recevabilité. Le secrétariat en informe le demandeur, au plus tard quinze jours avant la date de la séance."

⁽³⁾ Rien n'empêche que la commission d'implantation limite alors éventuellement les débats à la question de la recevabilité.

⁽⁴⁾ Si cette suggestion est accueillie, il conviendra de faire également référence dans le préambule à l'article 9 de l'arrêté royal du 25 septembre 1974.

7. L'article 12, alinéa 5, en projet, entend instaurer une sanction d'irrecevabilité de la demande si le demandeur ne respecte pas les délais fixés par la commission d'implantation pour le report de l'examen de l'affaire.

Il résulte des échanges avec les fonctionnaires délégués que dans l'hypothèse où la commission d'implantation reporte l'affaire pour permettre au demandeur d'introduire des pièces supplémentaires, celui-ci devrait effectivement le faire dans le délai imparti sous peine d'irrecevabilité de sa demande.

Vu les règles qui seraient inscrites à l'article 9 de l'arrêté royal du 25 septembre 1974 (observation 6), force est de considérer que les documents examinés en séance de la commission d'implantation, à savoir dans la phase de l'instruction du bien-fondé de la demande, ne sont pas des documents requis pour la recevabilité de celle-ci. Il s'agit au contraire de pièces non essentielles dont le demandeur ou la commission d'implantation estime néanmoins souhaitable qu'elles soient déposées.

Dans ces circonstances, l'application de la sanction d'irrecevabilité de la demande (ou, mieux : la sanction de caducité de la demande, voir observation 5) est disproportionnée par rapport à l'omission du demandeur. Une sanction raisonnable consisterait à obliger la commission d'implantation à émettre un avis sur la base des documents se trouvant dans le dossier à ce moment-là. Il va sans dire que si les documents ne suffisent pas à démontrer que le demandeur remplit les conditions d'obtention de l'autorisation, cet avis ne peut qu'être négatif.

Le Conseil d'Etat suggère dès lors de rédiger l'article 12, alinéa 5, en projet, comme suit ⁽⁵⁾ :

"Si la commission d'implantation a accordé le report visé à l'alinéa 3 ou 4 pour permettre au demandeur de verser de nouveaux documents au dossier, le délai qu'elle fixe est un délai de forclusion. Les documents qui sont introduits à l'expiration du délai sont écartés des débats. La commission d'implantation émet en tout état de cause un avis, sur la base des documents qu'elle peut prendre en considération."

⁽⁵⁾ Dans la phrase liminaire de la disposition modificative de l'arrêté en projet, on indiquera que l'article 12 de l'arrêté royal du 25 septembre 1974 a été modifié par l'arrêté royal du 3 avril 1997.

Observation finale

8. Selon l'article 4, § 2*bis*, alinéa 3, de l'arrêté royal du 25 septembre 1974, la demande n'est recevable que si elle est valablement remplie et accompagnée de la preuve du paiement de la rétribution.

Afin d'éviter toute contestation, il serait préférable de préciser que l'exigence de joindre à la demande les documents visés à l'article 4, § 1er, alinéa 2, est également prescrite à peine d'irrecevabilité de la demande.

En outre, il serait préférable de consacrer un paragraphe distinct à la disposition de l'article 4, § 2*bis*, alinéa 3.

Le Conseil d'Etat suggère dès lors :

- d'abroger l'article 4, § 2*bis*, alinéa 3;
- d'insérer à l'article 4 un paragraphe 2*ter* énoncé comme suit :

"§ 2*ter*. La demande n'est recevable que si le formulaire de demande visé au § 1er, alinéa 1er, est valablement rempli, si les documents visés au § 1er, alinéa 2, sont joints à la demande et si celle-ci est accompagnée de la preuve du paiement de la rétribution visée au § 2*bis* ⁽⁶⁾." ⁽⁷⁾

Si cette suggestion est accueillie, on pourra remplacer les mots "que le formulaire de demande n'a pas été valablement rempli, que tous les documents visés à l'article 4, § 1er, alinéa 2, n'ont pas été joints à la demande ou que celle-ci n'est pas accompagnée de la preuve du paiement de la rétribution" par "que la demande ne remplit pas les conditions visées à l'article 4, § 2*ter*" dans le texte de l'article 9, alinéa 2, qui a été proposé (observation 6).

⁽⁶⁾ Il n'est pas fait référence à la redevance visée au paragraphe 2. En effet, une condition de recevabilité ne peut pas être imposée rétroactivement.

⁽⁷⁾ Si cette suggestion est accueillie, le préambule fera également référence à l'article 4 de l'arrêté royal du 25 septembre 1974.

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren
Messieurs

W. DEROOVER,

eerste voorzitter,
premier président,

D. ALBRECHT,
P. LEMMENS,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

H. COUSY,
J. VELAERS,

assessoren van de afdeling wetgeving,
assesseurs de la section de législation,

Mevrouw
Madame

F. LIEVENS,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LEMMENS.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. DE BLEECKERE, referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. P. LEMMENS.

Le rapport a été présenté par Mme R. THIELEMANS, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. G. DE BLEECKERE, référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER - LE
PREMIER PRÉSIDENT,

F. LIEVENS

W. DEROOVER